UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

18 päivänä maaliskuuta 2010 *

Asiassa T-189/08,

Forum 187 ASBL, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajinaan barrister A. Sutton ja barrister G. Forwood,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään N. Khan ja C. Urraca Caviedes,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan tukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinointikeskusten hyväksi, ja päätöksen 2003/757/EY muuttamisesta 13.11.2007 tehty komission päätös 2008/283/EY (EUVL 2008, L 90, s. 7) siltä osin kuin siinä ei myönnetä yhdistetyissä asioissa C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

187 vastaan komissio, 22.6.2006 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa (Kok., s. I-5479) kyseessä oleville koordinointikeskuksille kohtuullisia tulevaisuudessa vaikuttavia siirtymäaikoja,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. E. Martins Ribeiro sekä tuomarit S. Papasavvas (esittelevä tuomari) ja A. Dittrich,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Pocheć,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 6.7.2009 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Koordinointikeskuksia koskeva Belgian verojärjestelmä, joka poikkeaa yleisesti sovellettavasta verolainsäädännöstä, on otettu käyttöön koordinointikeskusten perustamisesta 30.12.1982 tehdyllä kuninkaan päätöksellä nro 187 (arrêté royal relatif à la création de centres de coordination; Moniteur belge 13.1.1983, s. 502), sellaisena kuin se on useaan otteeseen täydennettynä ja muutettuna.

2 Etujen saaminen tästä järjestelmästä edellyttää, että koordinointikeskukselle on myönnetty etukäteen yksilöllinen lupa kuninkaan päätöksellä. Kyseisen luvan saamiseksi keskuksen on kuuluttava luonteeltaan monikansalliseen konserniin, jonka yhtiöpääoman ja varausten määrä on vähintään miljardi Belgian frangia (BEF) ja jonka konsolidoidun vuosiliikevaihdon määrä on vähintään 10 miljardia BEF. Ainoastaan tietyt valmistelevat, avustavat tai keskittävät toimet ovat sallittuja, ja rahoitusalan yritykset on suljettu kyseisen järjestelmän etujen ulkopuolelle. Keskusten on työllistettävä Belgiassa vähintään kymmenen kokopäiväistä työntekijää toiminnan kahden ensimmäisen toimintavuoden päättyessä.

3 Keskukselle myönnetty lupa on voimassa kymmenen vuotta, ja se voidaan uudistaa samaksi ajaksi.

4 Euroopan yhteisöjen komissio tarkasteli koordinointikeskusten verojärjestelmää, kun se otettiin käyttöön. Erityisesti päätöksillä, jotka annettiin tiedoksi 16.5.1984 ja 9.3.1987 päivätyillä kirjeillä, komissio katsoi pääosin, että tällainen järjestelmä, joka perustui koordinointikeskusten tulojen määrittelyyn kiinteämääräisesti, ei sisältänyt tukea.

5 Annettuaan 11.11.1998 tiedonannon valtiontukisääntöjen soveltamisesta yritysten välittömään verotukseen (EYVL C 384, s. 3) komissio ryhtyi tarkastelemaan yleisesti jäsenvaltioiden verolainsäädäntöä valtiontukea koskevien sääntöjen näkökulmasta.

6 Tässä yhteydessä komissio pyysi 12.2.1999 Belgian viranomaisilta joitakin tietoja, jotka koskivat erityisesti koordinointikeskuksiin sovellettavaa järjestelmää. Belgian viranomaiset vastasivat maaliskuussa 1999.

7 Heinäkuussa 2000 komission yksiköt ilmoittivat mainituille viranomaisille, että kyseinen järjestelmä ilmeisesti sisälsi valtiontukea. Komission yksiköt pyysivät [EY 88] artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1) 17 artiklan 2 kohdan mukaisen yhteistoimintamenettelyn aloittamiseksi Belgian viranomaisia esittämään huomautuksensa kuukauden määräajassa.

8 Komissio antoi 11.7.2001 EY 88 artiklan 1 kohdan perusteella neljä aiheellisia toimenpiteitä koskevaa ehdotusta erityisesti koordinointikeskuksiin sovellettavan järjestelmän osalta. Se ehdotti Belgian viranomaisille, että ne hyväksyisivät joukon muutoksia kyseiseen järjestelmään, ja vahvisti samalla, että ennen kyseisten toimenpiteiden hyväksymistä luvan saaneet keskukset voisivat edelleen väliaikaisesti käyttää hyväkseen aikaisempaa järjestelmää 31.12.2005 saakka.

9 Koska Belgian viranomaiset eivät hyväksyneet komission ehdottamia aiheellisia toimenpiteitä, komissio aloitti asetuksen N:o 659/1999 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti muodollisen tutkintamenettelyn päätöksellä, joka annettiin tiedoksi 27.2.2002 päivätyllä kirjeellä (EYVL C 147, s. 2). Se kehotti Belgian kuningaskuntaa erityisesti esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot kyseisen toimenpiteen arvioimiseksi. Se kehotti myös kyseistä jäsenvaltiota ja kolmansia, joita asia koski, esittämään huomautuksensa ja toimittamaan kaikki tarvittavat tiedot sen ratkaisemiseksi, oliko tutkittavan järjestelmän edunsaajien hyväksi syntynyt perusteltu luottamus, joka edellytti siirtymätoimenpiteistä määräämistä.

10 Kantaja nosti 13.9.2002 kanteen, jossa vaadittiin muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kumoamista (asia T-276/02).

11 Muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi komissio teki 17.2.2003 päätöksen 2003/757/EY valtiontukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinointikeskusten hyväksi (EUVL L 282, s. 25; jäljempänä vuoden 2003 päätös).

12 Vuoden 2003 päätöksen 1 ja 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”*1 artikla*

Belgiassa tällä hetkellä voimassa oleva verojärjestelmä, joka on tarkoitettu [kuninkaan päätöksen nro 187] perusteella luvan saaneiden koordinointikeskusten hyväksi, on yhteismarkkinoille soveltumatonta tukea.

2 artikla

Belgian tulee kumota 1 artiklassa tarkoitettu tukiohjelma tai muuttaa sitä niin, että se soveltuu yhteismarkkinoille.

Belgia ei saa tämän päätöksen tiedoksiantamisen jälkeen enää myöntää kyseisen järjestelmän tai sen osien sisältämää etua uusille edunsaajille, eikä se saa ylläpitää tätä etua nykyisiä lupia pidentämällä.

Ne keskukset, joille lupa on myönnetty ennen 31. joulukuuta 2000, saavat ylläpitää järjestelmää tämän päätöksen tiedoksiantamispäivänä voimassa olevien lupien viimeiseen voimassaolopäivämäärään asti, ja korkeintaan 31. joulukuuta 2010 asti. Toisen kappaleen mukaisesti tämän päätöksen kohteena olevia etuja ei saa enää edes väliaikaisesti myöntää lupaa pidentämällä.”

13 Belgian kuningaskunta kääntyi 6.3.2003 lähtien samanaikaisesti sekä komission että neuvoston puoleen, joilta se pyysi, että ”tehdään tarpeellinen, jotta koordinointikeskusten, joiden lupa päättyi 17.2.2003 jälkeen, olemassaoloa voitiin jatkaa 31.12.2005 saakka”. Tämä pyyntö uusittiin 20.3. ja 26.5.2003 EY 88 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan nojalla.

14 Belgian kuningaskunta ja kantajana oleva yhteenliittymä Forum 187, johon koordinointikeskukset kuuluvat, nostivat 25. ja 28.4.2003 kanteet, joissa vaadittiin vuoden 2003 päätöksen lykkäämistä ja sen kumoamista kokonaisuudessaan tai osittain (asiat C-182/03 ja T-140/03, josta on tullut asia C-217/03, sekä asiat C-182/03 R ja T-140/03 R, josta on tullut asia C 217/03 R).

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti asiassa T-276/02, Forum 187 vastaan komissio, 2.6.2003 antamallaan määräyksellä (Kok., s. II-2075) muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kumoamista koskevan kanteen tutkimatta.

16 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti määräsi yhdistetyissä asioissa C-182/03 R ja C-217/03 R, Belgia ja Forum 187 vastaan komissio, 26.6.2003 antamallaan määräyksellä (Kok., s. I-6887; jäljempänä asiassa Forum 187 annettu määräys) vuoden 2003 päätöksen täytäntöönpanoa lykättäväksi siltä osin kuin siinä kielletään Belgian kuningaskuntaa uudistamasta kyseisen päätöksen tiedoksiantohetkellä voimassa olleita koordinointikeskusten lupia.

17 Belgian viranomaiset uudistivat sellaiset koordinointikeskusten luvat, jotka päättyivät 17.2.2003 ja 31.12.2005 välisenä aikana, siihen asiassa Forum 187 annetussa määräyksessä saamansa valtuutuksen mukaisesti. Lukuun ottamatta neljää keskusta, joiden lupa oli uudistettu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, kyseiset luvat uudistettiin kaikki ajanjaksoksi, joka päättyi 31.12.2005.

18 Belgian hallituksen tuesta tietyille Belgiaan sijoittautuneille koordinointikeskuksille 16.7.2003 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2003/531/EY (EUVL L 184, s. 17), joka tehtiin EY 88 artiklan 2 kohdan nojalla, ”Belgian 31 päivään joulukuuta 2005 saakka myöntämää tukea yrityksille, joille oli – – kuninkaa[n päätöksen nro] 187 nojalla 31 päivänä joulukuuta 2000 myönnetty lupa toimia koordinointikeskuksina ja joiden toimiluvan voimassaoloaika päättyy 17 päivän helmikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana”, pidettiin yhteismarkkinoille soveltuvana. Komissio nosti tästä päätöksestä 24.9.2003 kumoamiskanteen (asia C-399/03).

19 Yhteisöjen tuomioistuin kumosi 22.6.2006 osittain vuoden 2003 päätöksen siltä osin kuin siinä ei säädetä siirtymätoimenpiteistä niiden koordinointikeskusten osalta, joiden luvan uudistamista koskeva hakemus oli vireillä mainitun päätöksen tiedoksiantoajankohtana tai joiden luvan voimassaolo päättyi samaan aikaan kun mainittu päätös annettiin tiedoksi tai pian tämän jälkeen (yhdistetyt asiat C-182/93 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479; jäljempänä asiassa Forum 187 annettu tuomio). Yhteisöjen tuomioistuin kumosi samana päivänä myös päätöksen 2003/531 asiassa C-399/03, komissio vastaan neuvosto, antamallaan tuomiolla (Kok., s. I-5629).

20 Komissio pyysi 4.7.2006 päivätyllä kirjeellä Belgian viranomaisia toimittamaan sille 20 työpäivän kuluessa eräitä tietoja sen määrittämiseksi, mihin toimenpiteisiin asiassa Forum 187 annetun tuomion johdosta olisi ryhdyttävä.

21 Belgian kuningaskunta antoi 27.12.2006 eri säännöksiä koskevan lain (loi portant des dispositions diverses; Moniteur belge 28.12.2006, s. 75266; jäljempänä vuoden 2006 laki), jonka nojalla kaikkien koordinointikeskusten lupien voimassaoloaikaa voitiin niiden sitä hakiessa pidentää 31.12.2010 saakka tarvittaessa taannehtivasti. Niiden keskusten lisäksi, joiden luvat oli uudistettu asiassa Forum 187 annetun määräyksen johdosta 17.2.2003 ja 31.12.2005 välisenä aikana, vuoden 2006 laissa säädettiin, että tämä pidennysmahdollisuus on myös keskuksilla, joiden luvan voimassaolo päättyy 1.1.2006 ja 31.12.2010 välisenä aikana, ja tarkemmin määrittelemättömällä määrällä keskuksia, joiden luvan voimassaolo on päättynyt viimeistään 31.12.2005, mutta jotka eivät kyseiseen päivään mennessä ole jättäneet luvan uudistamista koskevaa hakemusta. Laista ei ole annettu komissiolle EY 88 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusta,

mutta sen voimaantulon ehdoksi asetettiin, että komissio vahvistaa, ettei sillä ole kyseisen lain osalta mitään huomauttamista.

22 Useiden muistutusten ja komission kanssa käytyjen kirjeenvaihtojen jälkeen Belgian viranomaiset toimittivat 16.1.2007 komission 4.7.2006 pyytämät tiedot. Ne esittivät lisätarkennuksia 8. ja 16.2.2007 päivätyillä kirjeillä. Komission ja Belgian viranomaisten välillä järjestettiin kolme kokousta 5.2., 15.2. ja 5.3.2007.

23 Komissio ilmoitti 21.3.2007 päivätyllä kirjeellä Belgian viranomaisille päätöksestään jatkaa 27.2.2002 koordinointikeskusjärjestelmän osalta aloitettua muodollista tutkintamenettelyä. Tämä päätös ja asianomaisille osapuolille esitetty kehotus esittää huomautuksensa asianmukaisista siirtymätoimenpiteistä, joista komission olisi asiassa Forum 187 annetun tuomion mukaan pitänyt säätää, julkaistiin 16.5.2007 ilmestyneessä Euroopan unionin virallisessa lehdessä (EUVL C 110, s. 20).

24 Komissio teki 13.11.2007 tämän muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi päätöksen 2008/283/EY tukiohjelmasta, jonka Belgia on toteuttanut Belgiassa sijaitsevien koordinointikeskusten hyväksi, ja vuoden 2003 päätöksen muuttamisesta (EUVL 2008, L 90, s. 7; jäljempänä riidanalainen päätös).

25 Riidanalaisella päätöksellä muutetaan ensinnäkin vuoden 2003 päätöksen 2 artiklaa siten, että koordinointikeskukset, joiden luvan uudistamista koskeva hakemus oli vireillä vuoden 2003 päätöksen tiedoksiantoajankohtana tai joiden luvan voimassaoloaika päättyi samaan aikaan kuin mainittu päätös annettiin tiedoksi tai pian tämän jälkeen eli 18.2.2003 ja 31.12.2005 välisenä aikana, saivat luvan jatkaa kyseisen järjestelmän hyödyntämistä 31.12.2005 saakka ja että niiden luvat oli mahdollista uusia kyseiseen päivämäärään saakka. Niiden neljän keskuksen osalta, joiden lupa oli uudistettu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi asiassa Forum 187 annetun määräyksen johdosta, riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että komission 16.7.2003

antama lehdistötiedote oli saattanut johtaa siihen, että kyseisille keskuksille oli syntynyt perusteltu luottamus siihen, että ne voisivat hyödyntää kyseistä järjestelmää yhteisöjen tuomioistuimen pääasiassa antaman tuomion julistamispäivään saakka. Koska kyseinen tuomio annettiin 22.6.2006 ja koska toimenpide on verotuksellinen, riidanalaisessa päätöksessä laajennetaan luottamuksensuojan periaatteen soveltamisalaa siten, että kyseiset koordinointikeskukset saattoivat hyödyntää edelleen tätä järjestelmää tuomion antamispäivänä meneillään olleen tavanomaisen verokauden loppuun. Riidanalaisessa päätöksessä todetaan lopuksi vuoden 2006 laki yhteismarkkinoille soveltumattomaksi siltä osin kuin sillä pyritään pidentämään koordinointikeskusjärjestelmän voimassaoloa 31.12.2005 jälkeen.

26 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Lisätään [vuoden 2003 päätöksen] 2 artiklaan seuraava teksti:

’Koordinointikeskukset, joiden luvan uudistamista koskeva hakemus on vireillä tämän päätöksen tiedoksiantoajankohtana tai joiden luvan voimassaolo päättyy samaan aikaan kun tämä päätös annettiin tiedoksi tai pian tämän jälkeen eli tiedoksiantoajankohdan ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisenä aikana, voivat jatkaa koordinointikeskusjärjestelmän hyödyntämistä 31 päivään joulukuuta 2005. Kyseisten koordinointikeskusten lupa on mahdollista uusia enintään 31 päivään joulukuuta 2005.’”

27 Riidanalaisen päätöksen 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Ne neljä Belgiaan sijoittautunutta koordinointikeskusta, joiden lupa on uusittu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi [asiassa Forum 187 annetun] määräykse[n perusteella] – –, voivat hyödyntää edelleen koordinointikeskusjärjestelmää 22 päivänä kesäkuuta 2006 meneillään olleen tavanomaisen verokauden loppuun.”

28 Riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”[Vuoden 2006 laki] ei sovellu yhteismarkkinoille siltä osin kuin sen säännöksillä pyritään pidentämään uusilla luvan uusimista koskevilla päätöksillä koordinointikeskusjärjestelmän voimassaoloa 31 päivän joulukuuta 2005 jälkeen.

Komissio kehottaa sen vuoksi Belgiaa luopumaan kyseisten [vuoden 2006 lain] säännösten voimaan saattamisesta.”

29 Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan sanamuoto on puolestaan seuraava

”Päätöksen 1 artiklaa sovelletaan 18 päivästä helmikuuta 2003.”

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

30 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.5.2008 toimittamallaan kannekirjelmällä.

31 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kahdeksas jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ja esitti työjärjestyksen

64 artiklassa vahvistettuina prosessinjohtotoimina kantajalle kirjallisesti yhden kysymyksen kehottaen tätä vastaamaan siihen suullisessa käsittelyssä ja pyysi kantajaa toimittamaan tietyn asiakirjan, jonka tämä teki asetetussa määräajassa.

32 Komissio toimitti 1.7.2009 päivätyllä kirjeellä huomautuksensa suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta, kirjeen, jonka eräs koordinointikeskus on lähettänyt sille 27.1.2009, sekä lausuntonsa tältä osin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja päätti 3.7.2009 liittää kyseiset asiakirjat asiakirja-aineistoon ja se kehotti kantajaa esittämään niitä koskevat huomautuksensa suullisessa käsittelyssä.

33 Asianosaisten suulliset lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 6.7.2009 pidetyssä istunnossa.

34 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä ei myönnetä asiassa Forum 187 annetussa tuomiossa kyseessä oleville koordinointikeskuksille kohtuullisia tulevaisuudessa vaikuttavia siirtymäaikoja

– ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

36 Komissio väittää tekemättä muodollisesti työjärjestyksen 114 artiklan mukaista oikeudenkäyntiväitettä, että kanne on jätettävä tutkimatta. Näin ollen on tarkasteltava, voidaanko käsiteltävänä oleva kanne ottaa tutkittavaksi.

Asianosaisten lausumat

37 Komissio väittää ensimmäiseksi, ettei kantaja ole osoittanut, että riidanalainen päätös koskee sitä suoraan ja erikseen. Se ei näet ole näyttänyt toteen, että se oli yhdessä niistä kolmesta tilanteesta, joissa yhteenliittymän nostama kanne voidaan oikeuskäytännön mukaan ottaa tutkittavaksi.

38 Ensinnäkin tilanteesta, jossa yhteenliittymä voidaan yksilöidä sen perusteella, että päätös vaikuttaa sen omiin etuihin, komissio toteaa, että Forum 187:n väite, jonka

mukaan se toimii omaan lukuunsa, on ainoastaan pelkkä väite eikä se perustu mihinkään sellaiseen seikkaan, joka osoittaa, että päätös vaikuttaa sen omiin etuihin.

39 Toiseksi tilanteesta, jossa säännöksessä nimenomaisesti tunnustetaan yhteenliittymälle menettelyllisiä oikeuksia, komissio huomauttaa, että Forum 187:n osallistuminen tutkintamenettelyyn ei oikeuskäytännön mukaan riitä, jotta voitaisiin katsoa, että sillä on asiavaltuus.

40 Kolmanneksi tilanteesta, jossa yhteenliittymä edustaa sellaisten kantajien etuja, joilla olisi asiavaltuus, komissio kiistää ensinnäkin sen, että Forum 187:n kanne voidaan ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, että asiassa C-217/03 nostettu kanne on otettu tutkittavaksi, koska kanteen tutkittavaksi ottamista on tarkasteltava niiden seikkojen perusteella, jotka olivat olemassa kanteen nostamisajankohtana eikä nojautumalla siihen, että kyseessä on sama kantaja. Tämä on joka tapauksessa mahdotonta silloin, kun kantaja on, kuten esillä olevassa asiassa, yhteenliittymä, koska yhteenliittymän kokoonpano voi muuttua. Tältä osin kanteeseen liitetty valtakirja ei tue väitettä, jonka mukaan kantajan jäsenet ovat valtuuttaneet sen virallisesti tässä tarkoituksessa, eikä se osoita, että yhteenliittymä edustaa keskuksia, joita riidanalainen päätös koskee.

41 Komissio toteaa lisäksi, ettei mikään todiste tue väitettä, jonka mukaan kantaja edustaa keskuksia, joiden luvat on pidennetty tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, eikä osoita, että kantaja edustaa keskuksia, joita riidanalainen päätös voi koskea suoraan ja erikseen.

42 Komissio väittää tältä osin kantajan vastausvaiheessa esittämistä todisteista ensinnäkin työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohtaan nojautumalla, ettei niitä voida ottaa tutkittavaksi, koska kantaja ei ole perustellut sitä, miksi ne on esitetty myöhässä. Tämä myöhässä esittäminen ei myöskään ole perusteltua. Vaikka tämän jälkeen oletetaan, että kyseiset todisteet voidaan ottaa tutkittavaksi, komissio korostaa, ettei ole

osoitettu, miltä osin riidanalainen päätös koskee niitä kymmentä keskusta, joiden valtakirjat kantaja esittää. Kantajan vastauksensa liitteenä toimittamassa taulukossa peitetään näet niiden keskusten nimet, joiden verotuksellinen tilanne sillä on tarkoitus osoittaa, ja keskusten nimet on poistettu toimitetuista verotuspäätöksistä. Niiden keskusten, joiden nimissä kantaja väittää toimivansa, ja kantajan toimittamien verotuspäätösten, joilla on tarkoitus osoittaa niiden intressi pitää kyseinen järjestelmä voimassa, välillä ei siis ole mitään yhteyttä. Mikään ei kuitenkaan anna oikeutta peitellä tietoja riita-asian asianosaisten suhteen erityisesti silloin, kun tiedot liittyvät tutkittavaksi ottamiseen. Kun lopuksi otetaan huomioon se, että tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on arvioitava kanteen nostamisajankohtana, ja että suurin osa esitetyistä verotuspäätöksistä on kyseisen ajankohdan jälkeiseltä ajalta, kyseisiä verotuspäätöksiä ei komission mukaan voida ottaa huomioon.

43 Komissio katsoo toiseksi, että vaikka oletetaan, että riidanalainen päätös koskee kantajan jäseniä, kantaja ei ole osoittanut, että niillä on intressi saada kyseinen päätös kumotuksi. Kantajana olevaan yhteenliittymään liittyminen ei näet merkitse sitä, että on olemassa intressi palauttaa mahdollisuus hyötyä kyseisestä järjestelmästä. Näin ollen vaikka mainitun järjestelmän voimassa pitäminen oli vuoden 2003 päätökseen johtanutta menettelyä aloitettaessa kaikkien koordinointikeskusten etujen mukaista, tilanne ei kuitenkaan nykyään ole tällainen, kuten kantajakin myöntää. Komissio huomauttaa tältä osin, että verovuodesta 2006 lähtien kaikilla belgialaisilla yrityksillä, koordinointikeskukset mukaan lukien, on ollut mahdollisuus valita nimelliskorkojen vähennysjärjestelmä, joka on otettu käyttöön riskipääomaa koskevasta verovähennyksestä 22.6.2005 annetulla lailla (loi instaurant une déduction fiscale pour capital à risque; Moniteur belge 30.6.2005, s. 30077). Kantaja on lisäksi itsekin myöntänyt, että kuninkaan päätökseen nro 187 perustuva järjestelmä ei ole aina niin edullinen kuin nimelliskorkojen vähennysjärjestelmä, ja se on todennut lokakuussa 2006, että joidenkin keskusten mielestä on suotuisampaa kuulua jälkimmäisen järjestelmän piiriin. Komissio katsoo tämän perusteella, että vaikka kantaja laskisi jäsenikseen keskukset, joiden oikeuteen hyötyä siirtymäajasta riidanalainen päätös vaikuttaa – mitä se ei tee –, kyseisillä keskuksilla ei kuitenkaan välttämättä ole intressiä riitauttaa kyseistä päätöstä, koska sen kumoamisella ei parannettaisi välttämättä niiden oikeudellista tilannetta.

44 Komissio toteaa vastauksessaan, ettei oikeussuojan tarvetta voida osoittaa sen perusteella, että keskukset ovat saaneet vuotta 2006 koskevat verotuspäätökset. Nimelliskorkojen vähennysjärjestelmä ei näet ole sama asia kuin täydellinen verovapautus, joten se, että vuodelta 2006 on maksettava veroa (tai myöhemmin vuodelta 2007), ei osoita, että keskukset ovat huonommassa tilanteessa nimelliskorkojen vähennysjärjestelmässä kuin koordinointikeskusten järjestelmässä. Komissio katsoo sen

keskuksen osalta, jonka lupa on uudistettu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, ettei sitä ole otettava huomioon kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä tarkasteltaessa, koska ei ole esitetty mitään seikkaa sen osoittamiseksi, että riidanalainen päätös koskee kyseistä keskusta. Vastauksen liitteenä toimitetun taulukon sarakkeet, jotka koskevat riidanalaisen päätöksen johdosta maksettavaa ylimääräistä veroa, ovat tyhjiä, eikä kantajan toimittamien verotuspäätösten joukossa ole mitään päätöstä, joka näyttäisi koskevan kyseistä keskusta.

45 Komissio katsoo lisäksi, että kantajan asema Belgian oikeuden perusteella tekee kanteesta tarkoituksettoman. Vaikka Belgian viranomaisille annettiin asiassa Forum 187 annetulla määräyksellä mahdollisuus uudistaa tiettyjen keskusten luvat pääasiassa annettavaan ratkaisuun saakka ilman, että niitä olisi velvoitettu siihen, Belgian viranomaiset ovat uudistaneet luvat neljää keskusta lukuun ottamatta vuoden 2005 loppuun saakka. Yksikään kantajan edustamista keskuksista ei kuitenkaan ole pyytänyt lupansa uudistamista ennen sen voimassaolon päättymistä, vaikka asiassa Forum 187 annettua tuomiota ei ollut vielä annettu. Komissio korostaa tältä osin, ettei mikään todiste tue väitettä, jonka mukaan lupien taannehtiva uudistaminen on Belgiassa hyväksytty käytäntö. Toisin kuin kantaja väittää, keskukset eivät lisäksi ole menettäneet asemaansa riidanalaisen päätöksen johdosta vaan sen vuoksi, että niiden luvan voimassaoloaika päättyi Belgian oikeuden mukaan vuoden 2005 lopussa.

46 Komissio toteaa siitä, onko kantajalla oikeussuojan tarve sillä perusteella, että riidanalaisessa päätöksessä kielletään lupien uudistaminen, ettei tällaista tarvetta voida osoittaa minkään vastauksessa esitetyn seikan perusteella.

47 Komissio huomauttaa, että sen näkemystä veronkorotusta koskevan verolainsäädännön mukauttamisesta tukee siinä tapauksessa, että tietyt koordinointikeskukset eivät ole maksaneet tai eivät ole maksaneet riittävästi ennakkoa, 19.12.2008 tehty kuninkaan päätös (arrêté royal adaptant la législation fiscale relative à la majoration en cas d'absence ou d'insuffisance de versement anticipé par certains centres de coordination, Moniteur belge 30.12.2008, s. 68976), jolla Belgian viranomaiset ovat poistaneet korotukset, joita keskuksilta olisi pitänyt vaatia siitä syystä, että ne olivat maksaneet myöhässä tilikausia 2007 ja 2008 koskevat verot. Näin ollen vaikka

Belgian viranomaiset ovat ajaneet pidempää siirtymäaikaa vastauksena muodollisen tutkintamenettelyn jatkamisesta tehtyyn päätökseen (ks. edellä 23 kohta) esittämissään huomautuksissa, ne eivät enää ole puolustaneet tätä näkemystä riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, joten niiden aikaisempi kanta ei voi oikeuttaa kantajan oikeussuojan tarvetta.

48 Komissio korostaa kolmanneksi vastauksessaan, että vuoden 2003 päätöksestä nostetun kanteen yhteydessä vallinneesta tilanteesta poiketen riidanalaisella päätöksellä ei lyhennetä vuodella keskusten 2005 loppuun saakka uudistettua lupaa eikä sillä voida katsoa petettävän odotusta siitä, että lupa uudistetaan, koska tällaista odotusta ei voinut olla olemassa. Komissio siis katsoo, että kantaja vaatii itse asiassa korvausta siitä syystä, että on kieltäydytty hyväksymästä sellainen uusi tuki, jonka sen jäsenet haluaisivat saada mutta jota ne eivät voi vaatia. Kanne on jätettävä tutkimatta myös tältä osin.

49 Vaikka oletetaan, että vastausvaiheessa esitetyt todisteet voidaan ottaa tutkittaviksi ja ne ovat riittäviä osoittamaan, että kantajalla on asiavaltuus, komissio väittää neljänneksi, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi vain siltä osin kuin se koskee enintään niitä kymmentä keskusta, joiden osalta todisteet on esitetty.

50 Kantaja huomauttaa alustavasti, että se on voittoa tavoittelematon yhteenliittymä, joka on perustettu Belgian oikeuden mukaan ja jonka tarkoituksena on sen sääntöjen mukaan edistää kuninkaan päätöksen nro 187 mukaan perustettujen koordinointikeskusten kansallisia ja kansainvälisiä etuja. Se toimii esillä olevassa asiassa omaan lukuunsa sekä niiden jäsentensä lukuun, jotka ovat valtuuttaneet sen virallisesti. Se tarkentaa tältä osin vastauksessaan, että kymmenen sen jäsentä on valtuuttanut sen edustamaan niitä käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä, ja esittää muun muassa taulukon, jossa on niiden tilannetta koskevia tietoja, näiden keskusten valtakirjat, joilla kantaja valtuutetaan nostamaan kanne, sekä keskuksille osoitetut veroliput ja oikaisupäätökset. Se korostaa myös, että sen jäsenet ovat tehneet Belgian viranomaisille lupiensa uudistamishakemuksia ja yksi niistä on saanut mainituilta viranomaisilta uudistetun luvan tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi.

51 Kantaja väittää tämän jälkeen, että riidanalainen päätös koskee suoraan ja erikseen näitä kymmentä sen edustamaa koordinointikeskusta ja niillä on intressi päätöksen riitauttamiseen, joten sen kanne on siis otettava tutkittavaksi. Se tarkentaa tältä osin, että toisin kuin komissio toteaa, se ei väitä, että asiassa Forum 187 annetussa tuomiossa todettu tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttyminen oikeuttaa sen, että käsiteltävänä oleva kanne voidaan ottaa tutkittavaksi. Se nojautuu kuitenkin kyseisessä tuomiossa esitettyyn päättelyyn yhteenliittymän nostaman kumoamiskanteen tutkittavaksi ottamista koskevien arviointiperusteiden osalta.

52 Kantaja korostaa ensinnäkin siitä, koskeeko riidanalainen päätös keskuksia suoraan ja erikseen, että kyseinen päätös koskee suoraan sen edustamia keskuksia. Kyseiset keskukset eivät näet voi riidanalaisen päätöksen soveltamisen vuoksi hyötyä enää koordinointikeskusjärjestelmästä joko 31.12.2005 tai 31.12.2006 jälkeen. Niille on tämän lisäksi osoitettu sitä keskusta lukuun ottamatta, jonka lupa uudistettiin tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, veronoikaisut vuosien 2006 ja 2007 osalta (ks. jäljempänä 54 kohta). Riidanalainen päätös koskee kantajan mukaan keskuksia toiseksi myös erikseen, koska ne ovat osa taloudellisten toimijoiden rajoitettua ryhmää ja ne kuuluvat sellaiseen henkilöryhmään, jonka jäsenet olivat tiedossa tai yksilöitävissä riidanalaisen päätöksen tekoajankohtana tämän ryhmän jäsenille ominaisten kriteerien perusteella. Kyseisillä keskuksilla on siis asiavaltuus, kuten tämän johdosta kantajallakin, jonka tehtävänä on sääntöjen mukaan puolustaa niiden intressejä. Kantaja hylkää väitteet, jotka koskevat sitä, että riidanalainen päätös ei ole vaikuttanut kielteisesti sen jäseniin, ja väitteet, jotka koskevat sen kokoonpanoa, ja se viittaa vastauksen liitteenä olevaan taulukkoon, jossa on kutakin sen edustamaa keskusta koskevat merkitykselliset tiedot.

53 Kantaja väittää toiseksi sen ja sen jäsenten oikeussuojan tarpeesta ensinnäkin, että komission muun Belgian lainsäädännön kuin kuninkaan päätöksen nro 187 osalta esittämät huomautukset ovat merkityksettömiä, koska käsiteltävänä oleva asia koskee ainoastaan riidanalaisen päätöksen lainmukaisuutta, ja että mainittu kuninkaan päätös on ainoa asian kannalta merkityksellinen Belgian lainsäädäntö esillä olevassa asiassa. Näin ollen ei ole tarvetta tehdä vertailevaa arviointia kyseisestä kuninkaan päätöksestä ja nimelliskorkojen vähennysjärjestelmästä. Lisäksi komission viittaamat kannanotot (ks. edellä 43 kohta) eivät ole esillä olevan asian kannalta merkityksellisiä, koska nimelliskorkojen vähennysjärjestelmään ja koordinointikeskusjärjestelmään liittyvät edut ovat erilaiset eri keskuksien osalta ja koska käsiteltävänä oleva asia

koskee joka tapauksessa vain komission vahvistamien taannehtivien siirtymäaikojen lainmukaisuutta. Kantaja toteaa lopuksi, ettei yksikään sen edustamista keskuksista ole luopunut koordinointikeskuksen asemasta vuoden 2006 osalta nimelliskorkojen vähennysjärjestelmän hyväksi ja yksi ainoa keskus on luopunut siitä vuodesta 2007 alkaen. Samoin yksikään niistä keskuksista, joiden lupa oli voimassa riidanalaisen päätöksen tekemispäivän eli 13.11.2007 jälkeen, ei ole valinnut nimelliskorkojen vähennysjärjestelmää.

54 Toiseksi Belgian viranomaisten päätös panna riidanalainen päätös täytäntöön ja kantaa verot vuosilta 2006 ja 2007 osoittaa kantajan mukaan kyseessä olevien kymmenen keskuksen taloudellisen ja oikeudellisen intressin. Sitä keskusta lukuun ottamatta, jonka lupa on uudistettu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, kyseiset keskukset ovat näet saaneet Belgian viranomaisilta kehotukset maksaa taannehtivasti ylimääräisiä veroja sen vuoksi, että ne ovat menettäneet koordinointikeskuksen asemansa. Eräät keskukset ovat siten saaneet oikaisupäätöksiä, joista suurinta osaa ovat seuranneet veroliput, joissa tarkennetaan perittävän veron määrä. Maksettava kokonaissumma on yli 40 miljoonaa euroa. Sen keskuksen, jonka lupa on uudistettu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, intressinä on välttää verojen periminen taannehtivasti vuoden 2007 osalta.

55 Kolmanneksi kantaja väittää, että sillä, että Belgian viranomaiset ovat uudistaneet neljää lukuun ottamatta asiassa Forum 187 annetussa tuomiossa kyseessä olleiden keskusten luvat ainoastaan 31.12.2005 saakka, ei rajoiteta kyseisten keskusten kelpoisuutta hyötyä kyseisestä järjestelmästä tämän päivämäärän jälkeen siihen saakka, kunnes kohtuullinen tulevaisuudessa vaikuttava siirtymäaika päättyy. Toisin kuin komissio väittää, kuninkaan päätös nro 187 on siten edelleen lupien oikeudellinen perusta. Belgian viranomaiset ja keskukset eivät myöskään ole hyväksyneet sitä, ettei lupia voitaisi uudistaa kohtuulliseksi ajaksi 31.12.2005 jälkeen.

56 Kantaja toteaa tältä osin siitä seikasta, että Belgian viranomaiset ovat vuosina 2001 ja 2002 todenneet, etteivät ne pidentäisi kyseisen järjestelmän voimassaoloa vuoden 2005 jälkeen, että mainitut viranomaiset ovat vuoden 2003 päätöksen jälkeisten

tapahtumien johdosta joutuneet etsimään vaihtoehtoa kyseiselle järjestelmälle ja vahvistamaan asianmukaisen siirtymäajan keskuksille, joihin vuoden 2003 päätös vaikutti kielteisesti ja jotka hyötyivät asiassa Forum 187 annetusta määräyksestä.

57 Belgian viranomaiset eivät kantajan mukaan ole myöskään luopuneet oikeudesta soveltaa kyseistä järjestelmää keskuksiin, joiden luvan voimassaoloaika päättyi ennen 31.12.2005. Ne ovat päinvastoin pyytäneet komissiota vahvistamaan tulevan siirtymäajan. Lisäksi asiassa Forum 187 annetun tuomion johdosta kyseisessä tuomiossa kyseessä olevien keskusten mahdollisuus saada lupansa uudistetuksi vuoteen 2010 saakka 1.1.2006 lähtien on mainittu Belgian talousministerin kantajalle heinäkuussa 2006 lähettämässä kirjeessä. Myös keskuksille osoitetut oikaisupäätökset osoittavat, että se, ettei niiden lupaa ollut mahdollista uudistaa 31.12.2005 jälkeen, perustuu yksinomaan riidanalaiseen päätökseen eikä Belgian viranomaisten ennen mainittua päätöstä tekemään päätökseen. Belgian viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet – panematta sitä kuitenkaan täytäntöön – vuoden 2006 lain, jolla pidennetään siirtymäaikaa vuoteen 2010 saakka. Belgian veroviranomaiset ovat sitä paitsi myöntäneet 14.8.2007 päivätyssä kirjeessä eräille keskuksille määräajan vuotta 2007 koskevan veroilmoituksen jättämiseksi sen epävarmuuden vuoksi, joka koskee niiden aseman päättymispäivää. Tätä määräaikaa on kantajan mukaan jatkettu 21.11.2007 riidanalaisen päätöksen perusteella.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

58 On huomautettava, että oikeuskäytännön mukaan Forum 187:n, jonka tehtävänä on puolustaa Belgiassa sijaitsevien koordinointikeskusten kollektiivisia etuja, kaltaisten yhteenliittymien nostamat kanteet voidaan ottaa tutkittaviksi kolmessa tilanteessa, eli silloin, kun yhteenliittymät edustavat sellaisten yritysten etuja, joilla itsellään olisi asiavaltuus, kun yhteenliittymät voidaan yksilöidä sen perusteella, että toimi vaikuttaa yhteenliittymien omiin etuihin muun muassa siksi, että kumottavaksi vaadittu toimi on vaikuttanut niiden asemaan neuvottelijoina, tai kun säännöksessä nimenomaisesti

tunnustetaan niille useita menettelyllisiä oikeuksia (asia T-122/96, Federolio v. komissio, määräys 30.9.1997, Kok., s. II-1559, 60 kohta; asia T-196/03, EFfCI v. parlamentti ja neuvosto, määräys 10.12.2004, Kok., s. II-4263, 42 kohta ja asia T-170/04, FederDoc ym. v. komissio, määräys 28.6.2005, Kok., s. II-2503, 49 kohta; ks. vastaavasti myös asiassa Forum 187 annetun tuomion 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Käsiteltävässä asiassa on aluksi huomautettava kantajan toteavan, että se toimii sekä omaan lukuun että niiden sen jäsenten lukuun, joka ovat valtuuttaneet sen nostamaan käsiteltävänä olevan kanteen. Kuten komissio on korostanut, kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt mitään seikkaa, jolla osoitettaisiin, että riidanalainen päätös vaikuttaa sen omiin etuihin.

60 Tämän jälkeen on todettava, ettei kantajalle tunnusteta missään säännöksessä menettelyllisiä oikeuksia eikä kantaja ole sellaisiin vedonnutkaan.

61 On siis tarkastettava, onko kantajan edustamilla koordinointikeskuksilla tai joillakin niistä asiavaltuus. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tutkia ensin komission väitteet, joiden mukaan kyseisillä keskuksilla ei ole oikeussuojan tarvetta.

62 Tältä osin on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin kantajalla on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella saattaa sinällään olla oikeudellisia seurauksia ja että kanteen lopputuloksesta voisi näin olla hyötyä sen nostajalle (ks. asia T-387/04, EnBW Energie Baden-Württemberg v. komissio, määräys 30.4.2007, Kok., s. II-1195, 96 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

63 Oikeussuojan tarpeen on oltava jo syntynyt ja edelleen olemassa oleva (asia T-138/89, NBV ja NVB v. komissio, tuomio 17.9.1992, Kok., s. II-2181, 33 kohta) ja sitä on arvioitava sinä päivänä, jolloin kanne nostetaan (asia 14/63, Forges de Clabecq v. korkea viranomainen, tuomio 16.12.1963, Kok., s. 719 ja 748 ja asia T-159/98, Torre ym., v. komissio, tuomio 24.4.2001, Kok. H., s. I–A 83 ja II-395, 28 kohta). Sen on kuitenkin oltava olemassa tuomioistuimen ratkaisun julistamiseen saakka uhalla, että lausunnon antaminen asiassa raukeaa (ks. vastaavasti asia C-362/05 P, Wunenburger v. komissio, tuomio 7.6.2007, Kok., s. I-4333, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

64 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja ei ole kanteessaan esittänyt mitään tarkkaa tietoa niistä keskuksista, joita se edustaa käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä. Kantaja on vastauksessa toimittanut sen kymmeneltä jäseneltä saamansa valtakirjat käsiteltävänä olevan kanteen nostamiseen. Se on myös toimittanut taulukon, jossa esitetään sen jäsenten tilanne niitä kuitenkaan nimeämättä ja josta ilmenee etenkin, että näistä sen edustamista kymmenestä keskuksesta vain numerolla 35 vastauksen liitteenä olevassa taulukossa esitetyn keskuksen (jäljempänä keskus nro 35) lupa on uusittu tarkemmin määrittelemättömäksi ajaksi, kun taas yhdeksän muun keskuksen lupa on uudistettu 31.12.2005 saakka. Kantaja on lisäksi toimittanut veroliput ja oikaisupäätökset, jotka Belgian veroviranomaiset ovat osoittaneet eräille sen esillä olevassa asiassa edustamille jäsenille.

65 Heti alkuun on korostettava komission väittävän virheellisesti työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohtaan nojautuen, ettei kantajan vastauksessa toimittamia todisteita voida ottaa tutkittavaksi sillä perusteella, ettei kantaja ole perustellut, miksi ne on esitetty myöhässä. Kyseisen säännöksen mukaan näet asianosaiset voivat vastauskirjelmissään vedota lisänäyttöön väitteidensä tueksi, mutta niiden on tällöin ilmoitettava syy, miksi näyttöön ei ole vedottu aikaisemmin. Oikeuskäytännnön mukaan työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohdassa säädettyä prekluusiosääntöä ei kuitenkaan sovelleta vastanäytön esittämiseen ja näytön täydentämiseen vastapuolen vastineessaan esittämän vastanäytön vuoksi. Tämä säännös koskee nimittäin uuden näytön esittämistä, ja sitä on tulkittava yhdessä työjärjestyksen 66 artiklan 2 kohdan kanssa, jossa säädetään nimenomaisesti, että vastanäytön esittäminen ja aiemmin esitetyn näytön

täydentäminen on sallittua (ks. asia T-448/04, komissio v. Trends, tuomio 12.9.2007, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

66 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantajan vastauksessaan toimittamilla todisteilla täydennetään sen kanteessa esitettyä näyttöä ja niillä pyritään vastaamaan komission vastineessaan esittämiin väitteisiin kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta. Työjärjestyksen 48 artiklan 1 kohdassa säädettyä prekluusiosääntöä ei siis sovelleta kyseisiin todisteisiin, joten ne voidaan ottaa tutkittaviksi.

67 On myös huomautettava, että kantaja on vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen pyyntöön todennut, mitä vastauksen liitteenä esitetyn taulukon ensimmäisessä sarakkeessa olevia numeroita ne kymmenen keskusta vastaavat, joita sen on tarkoitus edustaa esillä olevassa asiassa.

68 Niiden kymmenen keskuksen oikeussuojan tarvetta, joita kantajan on tarkoitus edustaa esillä olevassa asiassa, on tutkittava kaikkien näiden seikkojen perusteella.

69 Ensinnäkin on todettava keskuksesta nro 35, että kantaja on esittänyt vastauksessaan asiakirjan, jolla kyseinen keskus vahvistaa antaneensa kantajalle valtakirjan vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista. On kuitenkin todettava, että kyseinen asiakirja on päivätty 31.10.2008 eli yli viisi kuukautta kanteen nostamisen jälkeen. Asiassa ei ole esitetty mitään muuta sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että keskus nro 35 oli kanteen nostamisajankohtana antanut kantajalle valtakirjan ryhtyä esillä olevassa asiassa toimenpiteisiin. Kun kantajalta on tiedusteltu asiaa tältä osin suullisessa käsittelyssä, se on todennut, että keskus nro 35 oli äänestänyt kanteen nostamisen puolesta kokouksessaan. Asiakirja-aineistoon ei kuitenkaan ole liitetty mitään mainitun kokouksen pöytäkirjaa tai selontekoa siitä eikä kantaja ole edes tarjoutunut näin tekemään suullisen käsittelyn jälkeen. Tämän perusteella on todettava,

ettei kantajan voida katsoa nostaneen käsiteltävänä olevaa kannetta keskuksen nro 35 nimissä eikä siis edustavan tämän intressejä esillä olevassa asiassa. Kyseisen keskuksen tilannetta ei näin ollen voida ottaa huomioon tutkittaessa käsiteltävänä olevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Lisäksi on huomautettava, että keskus nro 35 toteaa komissiolle 27.1.2009 lähetetyssä kirjeessä (ks. edellä 32 kohta) viittaamatta missään vaiheessa käsiteltävään kanteeseen, ettei riidanalainen päätös koske sitä.

70 Toiseksi on todettava yhdeksästä muusta keskuksesta aluksi, että ne ovat antaneet kantajalle pätevästi valtakirjat ennen käsiteltävänä olevan kanteen nostamista.

71 Tämän jälkeen on huomautettava, että riidanalaisen päätöksen 1 artiklan mukaan, jolla muutetaan vuoden 2003 päätöksen 2 artiklaa, kyseiset keskukset hyötyvät koordinointikeskusjärjestelmästä 31.12.2005 saakka.

72 Lisäksi on korostettava, että asiassa Forum 187 annetun määräyksen jälkeen Belgian viranomaiset ovat uudistaneet kyseisten keskusten luvat 31.12.2005 päättyväksi ajanjaksoksi ja että kyseisten keskusten Belgian viranomaisille tekemistä hakemuksista huolimatta niiden lupia ei ole jatkettu 1.1.2006 ja 31.12.2010 väliseksi ajanjaksoksi.

73 Tältä osin on todettava, että kyseisten yhdeksän keskuksen lupien voimassaoloajan rajoittamisesta 31.12.2005 saakka päättivät yksin Belgian viranomaiset ilman, että niiden olisi ollut pakko tehdä näin. Asiassa Forum 187 annetulla määräyksellä näet lykättiin vuoden 2003 päätöstä siltä osin kuin kyseisellä päätöksellä kiellettiin uudistamasta koordinointikeskusten lupia, eikä siinä asetettu kyseisten uudistusten kestolle muuta ajallista rajoitusta kuin yhteisöjen tuomioistuimen pääasiassa antaman ratkaisun ajankohta. Kuten kantaja on lisäksi suullisessa käsittelyssä myöntänyt vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, Belgian viranomaiset olisivat voineet uudistaa kyseisten yhdeksän keskuksen luvat tarkemmin

määrittelemättömäksi ajaksi, kuten ne ovatkin tehneet neljän muun keskuksen osalta, vaikka kyseisen uudistamisen vaikutukset eivät asiassa Forum 187 annetun määräyksen mukaan voineet ulottua pidemmälle kuin siihen saakka, kun asiassa Forum 187 annetaan tuomio.

74 Edellä olevasta seuraa, että kyseisillä yhdeksällä keskuksella ei ole 31.12.2005 jälkeen ollut enää pätevää lupaa Belgian lainsäädännön perusteella eivätkä ne näin ollen voi enää hyötyä pätevästi koordinointikeskusten verojärjestelmästä.

75 Näin ollen on katsottava, etteivät nämä yhdeksän keskusta voi vaatia soveltamaan asiassa Forum 187 annetussa tuomiossa tarkoitettua siirtymäaikaa, joka päättyy riidanalaisessa päätöksessä vahvistetun siirtymäajan jälkeen eli 31.12.2005 jälkeen.

76 Siirtymäajan nimenomaisena tarkoituksena on näet varmistaa siirtyminen tilanteesta toiseen eli tässä tapauksessa tilanteesta, jossa kyseiset keskukset hyötyvät koordinointikeskusten verojärjestelmästä, tilanteeseen, jossa se ei enää hyödy kyseisestä järjestelmästä. Asiassa Forum 187 annetusta tuomiosta (163 kohta) ilmenee siis, että mainitussa tuomiossa kyseessä olleiden keskusten, joihin kyseiset yhdeksän keskusta kuuluvat, oli saatava kohtuullinen siirtymäaika voidakseen sopeutua vuoden 2003 päätöksen seurauksiin.

77 Kun otetaan kuitenkin huomioon se, että kyseiset keskukset eivät enää 31.12.2005 jälkeen ole hyötyneet koordinointikeskusten verojärjestelmästä, sitä koko kyseisen päivämäärän jälkeistä ajanjaksoa, jonka aikana ne hyötyisivät kyseisestä järjestelmästä, ei voitaisi pitää sellaisena ajanjaksona, jonka tavoitteena on antaa näille keskuksille mahdollisuus sopeutua, koska ne ovat jo tässä uudessa tilanteessa. Näin ollen siinä tapauksessa, että käsiteltävänä oleva kanne hyväksyttäisiin, kantajalle ei voitaisi

taannehtivasti myöntää 31.12.2005 jälkeistä siirtymäaikaa, koska tällainen siirtymäaika olisi tarkoitukseton.

78 Se, ettei siinä tapauksessa, että keskuksilla ei ole enää pätevää lupaa, ole mahdollista soveltaa pidempää siirtymäaikaa edes taannehtivasti, ilmenee lisäksi asiassa Forum 187 annetusta määräyksestä. Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti katsoi vuoden 2003 päätöksen, jolla kiellettiin uudistamasta tiettyjen keskusten lupia, lykkäämistä koskevan hakemuksen yhteydessä, että jos vaadittua lykkäystä ei myönnetä, pääasiassa kantajille annettava suotuisa päätös ei olisi kovinkaan tehokas siirtymäjärjestelynosalta, koska mahdolliset rahoitukselliset toimenpiteet eivät ole omiaan palauttamaan koordinointikeskuksia koskevan lainsäädännöllisen kehyksen vakauttaa taannehtivasti (asiassa Forum 187 annetun määräyksen 146 kohta).

79 Edellä olevasta seuraa, että kun otetaan huomioon kanteen kohde, joka on riidanalaisen päätöksen kumoaminen siltä osin kuin siinä ei säädetä kohtuullisesta siirtymäajasta, mainitun päätöksen kumoamisesta tällä perusteella ei olisi näille yhdeksälle keskukselle mitään hyötyä.

80 Edellä esitettyjä seikkoja ei voida kyseenalaistaa millään kantajan esittämällä väitteellä.

81 Väitteestä, jonka mukaan keskukset ovat kelpoisia hyötymään koordinointikeskusten verojärjestelmästä 31.12.2005 jälkeen, koska kuninkaan päätös nro 187 muodostaa edelleen lupien oikeudellisen perustan (ks. edellä 55–57 kohta), on todettava oikeuskäytännöstä tosin ilmenevän, että kantajan oikeussuojan tarve on perusteltu, jos ei voida sulkea pois sitä, että kantaja voisi siinä tapauksessa, että sen kanne hyväksytään, esittää kansallisille viranomaisille tiettyjä vaatimuksia tai ainakin vaatia, että

nämä tutkivat sen esittämän vaatimuksen (ks. vastaavasti asia T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie v. komissio, tuomio 22.11.2001, Kok., s. II-3367, 34 ja 38 kohta ja asia T-348/03, Koninklijke Friesland Foods v. komissio, tuomio 12.9.2007, 72 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

82 Aluksi on kuitenkin todettava, että vaikka esillä olevassa asiassa oletetaan, että kanne hyväksytään, kantajan edustamat keskukset eivät voi esittää Belgian viranomaisissa mitään vaatimusta etenkään niille kuuluvan siirtymäajan osalta, joka on tämän oikeusriidan kohteena. Kuten edellä olevasta ilmenee, vaikka oletetaan, että Belgian viranomaisilla on aikomus pidentää näille keskuksille myönnettyä siirtymäaikaa, ne eivät kuitenkaan voi tehdä tätä edes taannehtivasti, koska kyseiset keskukset eivät hyödy enää koordinointikeskusten verojärjestelmästä. Kantaja katsoo siis virheellisesti, että se, että Belgian viranomaiset ovat uudistaneet kyseisten keskusten luvat ainoastaan 31.12.2005 saakka, ei rajoita mitenkään niiden kelpoisuutta hyötyä koordinointikeskusten verojärjestelmästä kyseisen päivämäärän jälkeen. Seuraavaksi on huomautettava, ettei yhteisöjen tuomioistuin ole kumonnut asiassa Forum 187 annetussa tuomiossa vuoden 2003 päätöksen säännöksiä, joilla mainittu ohjelma määritellään yhteismarkkinoille soveltumattomaksi tueksi ja joilla Belgian viranomaiset velvoitetaan kumoamaan kyseinen tukiohjelma tai muuttamaan sitä niin, että se soveltuu yhteismarkkinoille. Kyseiset säännökset ovat siten aiheuttaneet oikeusvaikutuksia vuoden 2003 päätöksen tekemisestä lähtien, joten Belgian viranomaiset eivät voisi uudistaa kyseisten keskusten lupia pelkästään kuninkaan päätöksen nro 187 perusteella. Jos lisäksi riidanalainen päätös kumotaan, komission olisi tehtävä uusi päätös sellaisen uuden siirtymäajan määrittämiseksi, jota keskuksiin voitaisiin soveltaa, koska unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä ei kumoamiskanteen yhteydessä ole riidanalaisen päätöksen korvaaminen toisella päätöksellä tai kyseisen päätöksen muuttaminen (asia C-428/98 P, Deutsche Post v. IECC ja komissio, määräys 11.5.2000, Kok., s. I-3061, 28 kohta ja asia T-199/99, Sgaravatti Mediterranea v. komissio, tuomio 26.9.2002, Kok., s. II-3731, 141 kohta).

83 Tämän perusteella on todettava yhtäältä, että kyseiset keskukset eivät voi perustaa oikeussuojan tarvettaan kuninkaan päätöksen nro 187 soveltamiseen 31.12.2005 jälkeen, ja toisaalta, ettei sillä ole merkitystä, että Belgian viranomaiset eivät ole pitäneet mahdottomana, etteikö kyseisille keskuksille voitaisi antaa oikeutta hyötyä kyseisestä

järjestelmästä tämän päivämäärän jälkeen, tai että ne katsoivat, että kyseiset keskukset voisivat hyötyä siitä.

84 Lisäksi on huomautettava, ettei kantaja voi vedota tuleviin ja epävarmoihin tilanteisiin perustellakseen tarvettaan vaatia riidanalaisen toimen kumoamista (ks. asia T-141/03, Sniace v. komissio, tuomio 14.4.2005, Kok., s. II-1197, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Onkin todettava, että edellä esitetyistä seikoista riippumatta minkään kantajan esittämän todisteen perusteella ei voida osoittaa varmasti, että jos riidanalainen päätös kumotaan, Belgian viranomaiset pidentävät taannehtivasti kyseisten keskusten lupien voimassaoloaikaa 31.12.2005 jälkeen kuninkaan päätöksen nro 187 perusteella. Belgian veroviranomaisten koordinointikeskuksille osoittamat oikaisupäätökset, jotka kantaja esittää vastauksessaan, ovat itse asiassa osoitus vastakkaisesta.

85 Vuoden 2006 laista on todettava, ettei se missään tapauksessa voi oikeuttaa kyseisten yhdeksän keskuksen oikeussuojan tarvetta. Kyseisen lain koordinointikeskusten verojärjestelmää koskevat säännökset eivät näet ole tulleet voimaan. Niiden voimaantulopäivä oli tarkoitus vahvistaa lain 298 §:n mukaan ministerineuvostossa tehdyllä kuninkaan päätöksellä, jota ei ole tehty. Kuten riidanalaisen päätöksen 18 perustelukappaleesta ilmenee, tämä voimaantulo edellytti näet sitä, että Belgian viranomaiset saavat komissiolta vahvistuksen siitä, ettei tällä ole lain osalta mitään huomauttamista. Riidanalaisen päätöksen 3 artiklassa säädetään kuitenkin, että vuoden 2006 laki on yhteismarkkinoille soveltumaton siltä osin kuin sen säännöksillä pyritään pidentämään uusilla luvan uusimista koskevilla päätöksillä koordinointikeskusjärjestelmän voimassaoloa 31.12.2005 jälkeen. Tältä osin on huomautettava, että kuten 19.12.2008 tehdyn kuninkaan päätöksen kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, Belgian viranomaiset ovat ”hyväksyneet [riidanalaisen] päätöksen olla panematta täytäntöön [vuoden 2006 lakia]” siltä osin kuin se koskee koordinointikeskusjärjestelmää ja ilmoittaneet asiasta asianomaisille verovelvollisille. Tästä seuraa, että Belgian viranomaiset eivät aio saattaa kyseistä lakia voimaan. Lisäksi on huomautettava, ettei

kantaja nimenomaisesti kiistä riidanalaista päätöstä siltä osin kuin se koskee vuoden 2006 lakia.

86 Lopuksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan keskusten oikeussuojan tarpeen osoittaa Belgian viranomaisten tekemä päätös panna riidanalainen päätös täytäntöön ja periä verot vuosien 2006 ja 2007 osalta (ks. edellä 54 kohta). Koska kyseisillä keskuksilla ei ole enää 31.12.2005 lähtien ollut Belgian oikeuden mukaan pätevästi lupaa, joka on tarpeen kuninkaan päätökseen nro 187 perustuvan verojärjestelmän soveltamiseksi, niiden on tästä päivästä lukien pitänyt maksaa yleisen järjestelmän tai mahdollisesti nimelliskorkojen vähennysjärjestelmän, jos ne ovat valinneet viimeksi mainitun, soveltamisesta seuraava vero. Tämä tilanne perustuu, kuten edellä on jo todettu, ensinnäkin Belgian viranomaisten päätökseen rajoittaa niiden luvan voimassaoloaika päättymään 31.12.2005 eikä riidanalaiseen päätökseen. Kyseiset keskukset eivät kuitenkaan voi perustellakseen tarpeensa riitauttaa mainittu päätös enää nojautua siihen, että ne eivät ole katsoneet joutuvansa maksamaan yleiseen järjestelmään perustuvalla verolla vaan ne ovat maksaneet koordinointijärjestelmään perustuvan veron, vaikka niillä ei ollut siihen oikeutta Belgian oikeuden nojalla.

87 Edellä olevasta seuraa, että ne yhdeksän keskusta, joiden intressejä kantaja edustaa pätevästi käsiteltävässä asiassa, eivät voi vedota oikeussuojan tarpeeseen eikä niillä ole näin ollen oikeutta vaatia riidanalaisen päätöksen kumoamista.

88 Tästä seuraa, että kantaja ei ole yhdessä niistä tilanteista, joissa yhteenliittymän kanne voitaisiin edellä 58 kohdassa esitetyn oikeuskäytännön mukaan ottaa tutkittavaksi.

89 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

90 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on esillä olevassa asiassa hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Forum 187 ASBL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Julistettiin Luxemburgissa 18 päivänä maaliskuuta 2010.

Allekirjoitukset